

OUDERWETSE SOLIDARITEIT

Onlangs werd ik door een VLOK-lid herinnerd aan het begrip 'solidariteit'. Hij had ooit een keuze gemaakt en vroeg zich af of en zo ja wanneer je weer voor iets anders (lees: jezelf) kon kiezen. Tja, in hoeverre ben je bereid daarvoor te betalen. En dat bedoel ik niet alleen financieel maar ook emotioneel. Wat is je prijs? Financieel is het een rekensom, wat kost het en wat levert het op.

Maar emotioneel? Is een lastige, als je altijd je materiaal bij een filiaal koopt, met de manager een goede band hebt en voor de euro's toch vertrekt. Dat voelt als iemand in de steek laten. En dat je zoiets voelt is goed, want het heeft te maken met betrokkenheid en vertrouwen.

In deze tijd staat solidariteit onder druk, de maatschappij verandert. Of het nu het opvolgen van coronamaatregelen is, lid worden van een vereniging of het doen van vrijwilligerswerk: het is vooral "Wat schuift het?" of "Waarom ik?". En dat is jammer! We zijn juist zo sterk door die solidariteit.

Gelukkig zie ik weer initiatieven ontstaan die gebaseerd zijn op die ouderwetse solidariteit. Garantieregelingen die gedragen worden door leden. Of een AOV, een arbeidsongeschiktheidsvoorziening, een echte solidariteitpot waarmee, in gezamenlijkheid, een arbeidsongeschikte ondernemer door zijn collega's overeind gehouden wordt. Top!

We zijn juist zo sterk
door die solidariteit

Gerard Oltmans
Voorzitter van de
Branchevereniging voor
Klussenbedrijven, VLOK

